

K Á V É K E R E N G Ó

(2 0 0 7)

1. GONDOLAT I. (Szabó) 0: 47

*Soha nem alszanak az árnyak,
Leskelődnek a sötétből,
A fényre vár milliányi forma kiket bezártak
Hogy alakot öltsenek valamelyikünk
testétől.*

*Mennyi sarka van egy térnek,
Hol észrevétlen elbújhatok,
A kimondott szavak,
A megmutatott mozdulatok,
Mindig kevesebből mesélnek,
Mint amennyit az árnyak táncolnak
A fénytől zsúfolt térben,
Mint amennyire hintázik az árnyéktér
A gondolatok sűrűjében.*

2/ KÁVÉKERINGÓ (Császári) 3: 07

3/SZABADNAPOS SZERELEM (Császári- Kardos) 3: 14

4/ GONDOLAT II. (Szabó) 0: 32

5/ KÉK KÁNON (Kövi) 3: 49

6/ SVÁB RAPSZÓDIA (Szabó) 5: 59

7/ ALTATÓ (Nemes) 6: 20

8/ GONDOLAT III. (Szabó) 1: 05

9/ GARZON BEÁZOTT (Császári) 4: 36

10/ JIMMI- JAMMI (Nemes) 2: 57

11/ REGGELI KÁVÉ (Nemes) 5: 12

12/ LEAVING YOU (Gazda- Etherington) 3: 28

13/ GONDOLAT IV. (Szabó) 0: 29

14/ PRISONER'S BLUES (Nemes- M. Johnson) 4: 40

15/ D MOLL CONCERTO - ANDANTE (Vivaldi átírat) 3: 48

L A R G O C A M M I N O

(lassú zárándoklás)

Zenekari tagok:

Szabó Tamás (szájharmonika, ének): Több, mint húsz éve játszik aktívan. Első zenekari közétartozott a *Palermo Boogie Gang*. Számítlan hazai lemezen olvasható neve, mint közreműködő. Legismertebb produkciói voltak: *Taylor's Clothes* zenekara, a *Spo-dee-o-dee* nevű blues, boogie-woogie zenekara, a *Part Of Silence* című filmzenei CD-je, illetve a 2006-ban kiadott *Obsession*, és a 2007-ben megjelent Special Guest lemezei.

Császári Gergely (gitár, ének): Fiatal, tehetséges gitáros és zeneszerző. Legismertebb aktívan működő alternatív zenekara: a *CSÁMISI* és *Kaukázus* zenei formációk. Egyre többen hívják el, különféle produkciókba gitározni (Bocskor Báborka és a Magashegyi Underground, Póka Angéla és a Black Milk formáció), illetve a legváltozatosabb stúdiómunkákra.

Nemes Zoltán (zongora, ének): Igazán az elmúlt két évben vált ismerté neve. Saját zenekara, a *Jambalaya* hazánkban eddig még nem ismert zenei stílust honosít meg, melynek leghíresebb külföldi előadói: *Dr. John*, *Professor Longhair*, *James Booker*.

Kedvelt játékát misem bizonyítja jobban, mint az, hogy évről-évre felbukkan a főleg egyedi zenét játszó zenekarok tagjaként, mint pld. *Kutya Vacsorája*, *Dalok a Konyhából*.

Gazda Bence (hegedű, ének hangszerelés, zeneszerzés): A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem elvégzése után, számítlan klasszikus zenei hangversenyt adott, nevét mégis inkább a rétegzenei játszó zenekarokból ismerheti a közönség. Kiemelkedő zenei jártéka főleg a zenei nyitottságának köszönhető. Alapzenekari sorában olvasható a *Budapest Klezmer Band*, a *Dalok a Konyhából*.

Kárpáti Zoltán (dob, ütősök, xilofon): *Mericske Zoltán* zeneiskolájában tanult. Első aktív zenekari blues formációk voltak: *Blue S Trio*, *Long Tall Sonny* és a *Wild Cows*. Nagy érzékenységgel nyúl mindenféle zenei irányzathoz. Évek óta oszlopos tagja a *Someday Baby* zenekarnak, ahol az énekes, gitáros front ember *Gál Csaba Boogie*. Zenei nyitottsága tökéletesen kiegészíti azt a koncepciót, amit a zenekar irányként határozott meg.

Glaser Péter (nagybőgő, vokál): 1968-ban született, Budapesten. Egész élete a zene körül forgott. Zenei iskolái: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem klasszikus nagybőgő szak, majd az Egyetem Jazz tanszaka, bőgő és basszusgitár tagozaton. Zenei ízlése nagyon sokrétű, bizonyítja ezt, hogy többek között olyan előadók zenekarának volt tagja, mint *Dés László*, *Gerendás Péter*, vagy *Balázs Elemér*. Saját zenekara, a *Silent Way* fúziós zenét játszik.

Röviden a lemezről:

„Tessék, mehet!” – Szólt a stúdió hangmérnöke, és mi elkezdtünk játszani. Szinte hibátlanul sikerült a felvétel, de a közepén valamelyikünk megakadt, és leálltunk. Jaj de kár, pedig olyan jó hangulata volt – gondoltam! Na, de mindegy, újból nekiálltunk, és ez már hibátlan lett. Sikertült. Hatan a feljátszó helységben, három percig egy emberként gondolkoztunk, együtt vettük a levegőt. Csodálatos érzés volt, amit azóta számtalanszor átélhettem. Mindig ez a kép villan fel bennem, ha kérdezik, hogy zajlottak a lemez háttér munkái.

Az egész történet, 2006 decemberében kezdődött. Egy ajándék szám erejéig mentünk stúdióba, amit karácsonyra szántam egy-két kedves ismerősömmek. Mivel az elkészült szám jól sikerült, arra gondoltam, miért ne lehetne rendszeresen készíteni felvételeket, csak úgy kedvtelésből, és, ahogy ez nálam szokott lenni, ami megfog az agyamba, azt végigviszem. Minden hónapban kerítettünk egy kis időt arra, hogy elkészítsünk egy-egy felvételt. Szeptemberre már látszott, hogy a sok alkalmi számból egy érdekes lemezanyag kerekedett.

Ez alatt az év alatt, megismertük egymás munkamorálját, zenei felfogását, humorát. Láttuk idegesebb-feszítettebb, és könnyedebb hangulatban egymást. Összeállni látszik a csapat. Igen, mert ez esetben, megfordítottuk a szokásos zenekari történetet. Előbb lemezt készítettünk, és majd eztán fogunk koncertezni.

Egy így készült lemez esetében sokszor megjegyezhetik, hogy jó-jó a zene, de kiforratlan! Én nem így látom, mert egy szám kivételével saját számok kerültek az albumra, és van olyan szerzemény, ami már 7-8 éves múltra tekint vissza. Most ilyenek gondoltuk, persze valószínű, hogy két év múlva, megint másként szólnának meg a dalok, vagy öt év múltán szintén.

A lemez a Kávékerengő nevet kapta, amit egyrészt azért tartok jó címnek, mert a zenészek többsége, „egyfolytában” szórakozóhelyen, vagy kávéházban, presszóban ül, másrészt, a cím egy régies megfogalmazása annak a világnak, ami a századelő hangulatát idézi. A számok hangszerelésénél azonban, nem feltétlen a '20-as, '30-as évek hangzásvilágára törekedtünk (bár némelyik dal akkor is elhangozhatott volna). Végighallgatva a lemezt, számtalan szarkasztikus, ironikus zenei megfogalmazást lehet felfedezni. Egy szép, szinte klasszikus zenei harmóniakat idéző dallamvilág, amibe belerejtettük a saját humorunkat, a ma zenei ízlését, a „zenei hiányosságainkat” stb. Talán erősnek hangzik, de mindegyikünknek van olyan zenei műfaj, amelyben nem annyira mozog biztonságosan, mint az a stílus, amit főcsapásnak választott. Sokszor ezen fehér foltok eltüntetése ihlette a hangszerelést, ez volt az igazi kihívás.

Az album törzsanyaga kilenc szám, amit itt- ott versek szakítanak félbe, megerősítve, vagy ellentmondva az addig hallottaknak. Ezek a versek fogják össze egy egésszé a különböző dalokat, és próbálják megteremteni azt a plusz teret, ami arcot ad a lemeznek. Mint egy hangjáték.

Egy szám kilóg a sorból, amit a cd-re az utolsó helyre tettünk. Ez egy Vivaldi átirat, amit Fórizs Balázs (egykori tanítványom) és én játszunk el. Ennek a most alakult zenekarnak az őse a 2004-2005-ben életre hívott Silence nevű formáció, amelyben Balázs a második frontharmonikás szerepét kapta. Sajnos az a zenekar túl nehéznek, és szokatlannak bizonyult, így egy rádiófelvétel kivételével nem maradt hallható nyoma. Arra gondoltam, hogy abba a csapatba, anno annyi energia beleszállt (az a rengeteg próba), hogy egy gondolat erejéig megjelenítem ezen a lemezen.

Zenei munkánkat Kövi Arthur Bálint csellista, Vasvári Emese színművész és Fórizs Balázs szájharmonikás segítette.

Kontakt:

Szabó Tamás, 06-20/965-7916

www.szajharmonika.hu/szabotamas

aszt2001@yahoo.com